

e-com. Ud'A

Número 3 |

28 de setembre de 2007

Consell editorial

- Univers Bertrana
- Manel Cayetano
- Aleix Dorca
- Sara Esqué
- Miquel Nicolau
- Josefina Porras
- Alexandra Saz

Contacte: butlleti@uda.ad

**Quan hom no viu
com pensa, acaba
pensant com viu**

Gabriel Marcel

Editorial

La tornada de les vacances i l'inici de les classes són el punt de partida d'un nou any acadèmic. Ens retrobem estudiants i professorat, amb altres companys de feina. Però també, amb el final de les vacances, ens retrobem amb el despertador, els horaris, les presses, les cues, el menjar de carmanyola, ... Que lluny ens queden aquells dies magnífics d'estiu, on l'única cosa que ens preocupava era no descuidar-nos de ficar-nos la protecció solar per no semblar una gamba de Palamós, o d'anar buscar una altra cervesa per suportar la calor! Aquest mes de setembre els mitjans de comunicació ens bombardejaven amb l'existència d'una síndrome que, qui més o qui menys, n'ha sentit a parlar: la síndrome postvacacional. Ens preguntem què n'opinaran d'aquesta síndrome els que no han pogut fer vacances i si no ens queixem per un arrelat costum que tenim els humans.

Però l'inici del curs també ens porta al començament d'un camí ple de reptes, il·lusions i esperances. Acabem d'iniciar el nou curs universitari amb moltes novetats: un notable increment d'alumnes, que es fa evident quan camines pels passadissos de la Universitat; un nou primer cicle en ciències de l'educació i nous programes de formació continuada que han tingut una acollida molt favorable; i un renovat accés a la Universitat des de la

plaça de la Germandat que ens fa molt més visibles. Però també queden interrogants pendents que, molt probablement, s'aclareixin durant aquest curs: el nou projecte de llei d'ordenació de l'ensenyament superior i de la recerca que ha entrat ja a tràmit al Consell general i que, des de la Universitat, es veu amb certa preocupació després del poc debat que va haver-hi amb l'anterior ministra responsable de l'ensenyament superior, durant la seva redacció.

En l'àmbit polític s'augura un any força mogut: d'aquí poques setmanes, s'iniciarà la campanya electoral per a les eleccions comunals, una campanya que s'espera molt renyida i controvertida; queden pendents importants reformes legislatives en àmbits estratègics per al futur econòmic i social del país; ... Precisament, fa pocs dies la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra va fer públic el seu informe econòmic de l'any 2006, en el qual es manifestava una important desacceleració de l'economia andorrana. Haurem d'esperar i encendre un ciri a algun sant o santa amb influència, perquè aquest hivern arribi la neu amb abundància i torni l'activitat hivernal tant important per a l'economia d'Andorra. I esperem que el tan enunciat canvi climàtic esperi encara unes quantes temporades. Bon curs!

Què fem?

Nova oferta de formació en l'àmbit de l'economia andorrana

Amb l'objectiu d'ampliar l'oferta de formació amb continguts específicament andorrans, la Universitat d'Andorra inicia aquest primer semestre 2007-2008 una formació específica en economia andorrana de durada semestral amb l'assignatura virtual de 6 crèdits: *Història econòmica de l'Andorra contemporània*.

Els continguts d'aquesta assignatura tracten l'economia i la societat andorrana durant el període que s'estén des de la segona meitat del segle XIX fins a l'inici del segle XXI.

L'objectiu principal de l'assignatura és comprendre el desenvolupament recent de l'economia andorrana i, per tant, conèixer una època en què el país fa front a la seva modernització, període històric clau pels vertiginosos canvis socials, eco-

nòmics i polítics que permet la consolidació d'Andorra com a estat de dret.

Aquesta formació va dirigida especialment a tots els estudiants de l'àrea d'empresa i economia així com a tots els estudiants i professionals d'Andorra que vulguin aprofundir sobre la història més recent del Principat d'Andorra. D'altra banda aquesta formació també està oberta a altres estudiants universitaris d'altres universitats que estiguin interessats per continguts de caire específicament andorrans.

Els estudiants que superin el procés d'avaluació previst per a la assignatura obtindran un reconeixement de 6 crèdits de lliure elecció.

Alexandra Saz

Editorial	1
Què fem?	1
Flaixos de llengua	2
Qui és qui?	3
Parlem?	4
Info-Ud'A	6
Postres de música	8

Què fem?

La Universitat d'Andorra s'adhereix al projecte *eduroam*.

Des d'aquest passat setembre la Universitat d'Andorra forma part de les institucions adherides a la iniciativa *eduroam*. Aquest projecte permet als membres de les comunitats universitàries adherides a la iniciativa connectar-se a la xarxa sense fils del centre en el que es trobin utilitzant les credencials, nom d'usuari i contrasenya, del centre de l'usuari. Això vol dir que un estudiant de la Universitat d'Andorra pot anar, per exemple, a la Universitat Autònoma de Barcelona i connectar-se a la seva xarxa sense fils *eduroam* utilitzant el nom d'usuari i contrasenya de la Universitat d'Andorra.

El funcionament d'aquest sistema és bastant simple. S'utilitza el protocol 802.1X per a l'autenticació dels usuaris. Aquest protocol demana a l'usuari, en el moment de cada connexió, les seves dades. Aquestes són comprovades amb la base de dades d'usuaris del centre on es troba l'usuari. En cas de no pertànyer a la comunitat en la que està connectant-se, la petició s'envia cap al següent servidor d'autenticació d'una jerarquia d'arbre que sabrà trobar la base de dades on demanar si les credencials són vàlides i, per tant, donar accés a l'usuari a la xarxa sense fils.

Un dels requisits essencials d'aquest sistema d'autenticació és, evidentment, la seguretat. S'ha posat molt èmfasi en aquest punt, ja que la informació amb les nostres dades podria viatjar per la xarxa fins arribar al nostre centre i aquesta ha de ser totalment intel·ligible per a les parts no involucrades en el sistema.

Com ja sabeu, el curs passat es va donar accés a la xarxa sense fils *udaopen* a tothom que fos membre de la comunitat de la Universitat d'Andorra. Els avantatges són que tots els alumnes amb ordinadors portàtils o dispositius similars poden accedir a Internet o treballar en els seus

projectes utilitzant el seu maquinari. Per altra banda, aquesta xarxa oberta presenta uns problemes que en certa manera, els usuaris han après a acceptar:

- no és segura, qualsevol pot, amb un adaptador wifi estàndard, escoltar el que passa per la xarxa i capturar els paquets amb la informació transmesa, incloent sovint contrasenyes i altra informació sensible,
- requereix el registre de maquinari, cosa que complica que personal docent extern pugui connectar-s'hi sense problemes. S'ha de tenir un cert control constant.

La xarxa *eduroam* soluciona el problema de la seguretat ja que presenta xifratge WPA, però en comptes de facilitar una clau coneguda per tots els membres del sistema (PSK) s'utilitzen certificats X.509 que s'entreguen a l'usuari en cada connexió. Davant la possibilitat d'utilitzar una xarxa oberta o una amb xifratge com *eduroam*, sempre és millor utilitzar la que presenta xifratge, sens dubte.

Accedir a una xarxa 802.1X com *eduroam* no és tan simple com accedir a una xarxa oberta en termes de configuració, és per això que la Universitat d'Andorra ha habilitat una sèrie de pàgines a la web de la Universitat on s'expliquen els passos a seguir per dur a terme aquesta configuració. Concretament, aquesta informació, es pot trobar a <http://www.uda.ad> dins de l'apartat Serveis informàtics. Finalment, en la llista de serveis disponibles s'ha d'escollir *eduroam*.

Aleix Dorca

Flaixos de llengua

Trepitja i la seva famosa torre inclinada

Els traductors i els correctors automàtics són eines molt útils si se'n fa un bon ús. El que no pot ser, de moment, és que substitueixin els correctors i traductors que respiren. El director d'un diari del país em va comentar una vegada que li va costar molt convèncer l'home que hi posa els quartos perquè contractés un corrector: si tenim una màquina que ens ho fa, per què gastar diners en un sou d'una persona? Doncs miri, un bon corrector serveix per corregir errors lingüístics que les màquines no capten; per millorar textos mal escrits, mal estructurats; per evitar que es publiquin coses com el cap de

Govern, Josep Pintat i el jugador haurà d'estar tres mesos al *dic sec; per fer cabre titulars que no entren de cap manera; i per a moltes coses més. Un excompany m'ha recordat una perla que va publicar aquest mateix diari quan el corrector era automàtic. "Jugava el Club Vòlei Andorra TX contra el **Son Amar de Palma** i el brètol del corrector informàtic va fer que sortís això en grans titulars a l'edició impresa: *L'Andorra TX busca les semifinals contra el **Son Estimar Palmell***." S'ha de reconèixer que aquestes maquinaletes tenen molta imaginació.

Flaixos de llengua

Trepitja i la seva famosa torre inclinada (*continuació*)

Més exemples de la mateixa font: “A la pàgina web del Barça havien traduït en castellà el camp de **les Corts** com el de **Las Cortes**. A la pàgina oficial de l'Espanyol, per exemple, n'hi va haver un de ben sonat fa uns mesos. Jugava l'Espanyol al camp del Liorna i se'ls va colar aquesta perla en l'explicació del pla de viatge, obert també als aficionats: *Un dia abans del partit, l'expedició visitarà la ciutat de Trepitja, coneguda per la seva famosa torre inclinada*. Al mateix web periquito, per exemple, ha passat més d'un cop que a les formacions inicials hi ha aparegut una tal **Noia**, i el pobre **Chica** s'ha vist castigat amb la suplència i sense cap explicació del míster. Si és que no hi ha dret...” He, he.

Ara bé, a vegades no cal recórrer a les màquines per trobar algunes meravelles de la llengua. N'escric algunes de ben reals que uns quants correctors hem arreglat els últims anys: *van fer un descens amb paraigua pel Segre; el Servei de Prevenció i Extensió d'Incendis; Andorra havia de tenir una circumcisió única; tots els càrrecs tenen caràcter no renumerat; títols mobiliaris; atesa la connivència de fer la refosa; una qualitat òptica per al sistema educatiu; mira de relleu; una llei condensada; bossetes per a la recollida dels increments dels gossos; us demanem que resumiu aquestes dades en les soles; magnataris europeus; la dansa del ventre va bé per a la zona dels*

glútnens; us agraeixo les molèsties que us hem ocasionat. De res...

La web de la Generalitat de Catalunya ofereix un servei gratuït de traducció automàtica (<http://traductor.gencat.cat/jsp/go2home.jsp?locale=ca>) que, si bé no és perfecte ni pot substituir el treball d'un professional, pot ser un molt bon suport (idiomes: català, castellà, francès i anglès). I és que el dia que aquestes eines automàtiques tradueixin **qui gemega, ja ha rebut per este mal no tiene remedio** (en comptes de **quien gime ya ha recibido**), els traductors que riuen i ploren **habrán bebido aceite (estarán perdidos)**. Mentrestant, però, **no nos pongamos**

pedras en el hígado.

En francès, **marquer un point** significa, en sentit figurat, **passar la mà per la cara**, però el traductor automàtic encara no pot entrar al nostre cervell i saber si estem pensant en sentit figurat. Un altre exemple: **mal en point** equival a **en mal estat** (o **malalt**), no pas **malament**

en punt com ens diu el traductor.

Altres traductors: www.opentrad.org/demo (català, castellà, gallec i basc) i www.internostrum.com (castellà i català).

En definitiva, si feu servir un traductor automàtic, els textos s'han de repassar bé.

Marc Cortès Minguet

Qui és qui?

Reconeixeu la persona amb aquest perfil?

Si naufragués en una illa deserta, a qui li agradaria trobar?

A la meva dona.

Digui'ns dues coses (materials) de les quals no podria prescindir en la seva vida quotidiana

El meu ordinador i la meva col·lecció de música.

Quina és la seva virtut més gran?

Quan se'm fica una cosa al cap no paro fins que la trec, de manera que podríem dir que considero una virtut ser una mica tossut.

Quin és el seu major defecte confessable?

No tinc paciència amb la gent i perdo els papers amb facilitat.

Quin és l'últim llibre (pel títol) que ha llegit (vist)?

L'últim llibre ha estat *L'informe Phaeton* d'Albert Salvadó i l'última pel·lícula *Planet Terror* de Robert Rodríguez

Què és el que més li agrada de treballar a l'UdA?

Que tinc llibertat per fer el que més m'agrada en tot moment.

Digui'ns una cosa que canviaria a l'UdA

La Universitat és jove i poc a poc, en el seu continu creixement, va millorant aspectes clau. Encara queden coses per millorar, evidentment, i crec que tots ho tenim present i fem el possible perquè aquests canvis duguin l'UdA endavant i la col·loquin en el lloc que li pertoca.

Solució al Qui és qui? del mes anterior: Manel Cayetano

Parlem?

La responsabilitat social corporativa

Des de fa algun temps, la idea del desenvolupament sostenible s'ha tornat indispensable en la realització de qualsevol projecte o activitat. Inicialment, la sostenibilitat s'associava únicament a temes mediambientals, però posteriorment aquesta terminologia s'ha anat ampliant a l'àmbit social, econòmic i institucional, dels quals també es parla en l'actualitat.

El sector econòmic no es troba aïllat d'aquest fenomen i amb la intensificació del procés de globalització, l'aparició de noves tecnologies, l'increment de la competència, etc., ha anat apareixent un nou model de gestió empresarial en el que predomina la implantació d'una nova cultura d'empresa més compromesa amb la societat i el medi ambient.

En aquest context, apareix el concepte de la Responsabilitat Social Corporativa (RSC), que actualment està adquirint un fort impuls en el teixit empresarial, com un conjunt de compromisos, com una nova manera d'actuar i de gestionar l'empresa mitjançant conductes que garanteixin la sostenibilitat de la seva activitat satisfent les preocupacions dels col·lectius amb els quals l'organització es relaciona. La idea de ser una empresa perdurable en el temps no es contradia amb l'enfocament tradicional de la maximització del benefici. Es tracta d'entendre aquestes pràctiques socialment responsables com una inversió en l'actiu intangible de la societat que es traduirà en un avantatge competitiu, sobretot a llarg termini i integrar-les com una pràctica habitual en el seu desenvolupament.

L'any 2001, la Comissió Europea va presentar el seu Llibre Verd "Fomentar un marco europeo para la responsabilidad social de las empresas" en el qual es defineix el concepte d'RSC com "la integració voluntària, per part de les empreses, de les preocupacions socials i mediambientals en les seves operacions comercials i les seves relacions amb els seus interlocutors".

Aquests interlocutors o grups d'interès per a l'empresa, anomenats "stakeholders" estarien formats pel conjunt d'empleats, clients, proveïdors, accionistes, governs, mitjans de comunicació, etc. La forma de gestió abans comentada ha d'internalitzar les preferències i opinions d'aquests agents, que no tenen poder de decisió ni control sobre l'organització, i s'ha de preocupar pel seu benestar, essent sensible a les seves opinions, de forma que l'impacte que es deriva d'aquesta actuació, a la vegada, també serà positiu per a l'organització.

En els últims anys, s'estan organitzant jornades sobre aquest tema, existeixen grans inversors interessats en el desenvolupament social i ambiental de les empreses en les que inverteixen, es poden trobar també alguns índex borsaris que

inclouen empreses sostenibles, cada vegada són més les companyies que publiquen memòries d'RSC en les quals expliquen les seves pràctiques socialment responsables (transparència en la gestió, respecte al mediambient,...) als seus grups d'interès, etc. És a dir, que cada vegada més, s'està implantant l'RSC com una nova política d'empresa. Però, per a que aquesta actuació tingui repercussions favorables, aquests temes s'han d'integrar en la pròpia estratègia i cultura empresarial, és a dir, han d'aparèixer en totes les activitats que l'empresa realitzi i en les decisions que aquesta prengui, com si formessin part dels seus processos habituals. Les societats han de dur a terme accions de sensibilització, informació i formació del seu personal, en RSC. En aquesta línia, es fa imprescindible destacar la importància que adquireix el que seria el govern corporatiu, ja que tots els temes rellevants pel bon funcionament present i futur d'una organització, han d'ésser estudiats pels seus màxims òrgans de govern i s'han d'implantar, de forma general en totes les àrees de l'organització.

L'RSC afecta al món dels negocis en general, a les institucions públiques i privades, amb ànim de lucre o sense, ja que són conscients de la influència positiva que les estratègies consistents en matèria d'RSC generen sobre elles.

Algunes de les principals pràctiques socialment responsables serien l'aportació econòmica per al finançament de projectes, la integració laboral de discapacitats, la donació d'equipaments que han estat usats: maquinària, utilitatge, equips per a processos d'informació, etc., les compres solidàries, la cessió d'espais físics, la prestació de serveis gratuïts, la igualtat i la no discriminació, entre d'altres.

En aquesta línia, les universitats, en la seva funció de generar coneixement i capacitat d'aprenentatge i de reflexió, juguen un paper clau en la formació de professionals que tinguin present aquestes normes d'actuació ètiques i socialment responsables.

La Universitat d'Andorra promou actuacions com per exemple la conciliació de la vida familiar i laboral, la defensa de la igualtat, la inserció laboral de persones discapacitades, la creació de la "Comissió UdA solidària", la participació en l'observatori de la sostenibilitat, la càtedra Unesco i la campanya de reciclatge, que són algunes de les iniciatives que marquen la seva política de responsabilitat social corporativa.

La gestió de la Universitat d'Andorra, s'ha d'entendre com una constant preocupació per oferir formacions de qualitat que tinguin una repercussió favorable en tota la comunitat universitària i en el seu entorn, amb una forta política de compromís amb el seu públic d'interès, fent èmfasi

Parlem?

La responsabilitat social corporativa (continuació)

en el desenvolupament d'una estructura sostenible, amb professionals capacitats per desenvolupar les seves tasques i incentivant l'adopció d'actituds ètiques, una adequada inversió en tecnologia i la corresponent implicació en els aspectes mediambientals. L'èxit de la Universitat és el reflex de la professionalitat, el comportament i l'actitud responsable de les persones que en formen part.

En l'actualitat, la importància d'introduir criteris d'RSC en la gestió, com a requeriment per sobreviure, és una creença cada vegada més generalitzada i es preveu que aquesta tendència vagi en augment, ja que es detecta una pressió per part de la societat, que valora de manera molt positiva les organitzacions que duen a terme aquestes pràctiques.

Rosa M. Mariño Mesías

Moviment o repòs?

En primer lloc definirem els conceptes moviment i repòs. Un cos està en moviment si canvia de posició en l'espai i un cos està en repòs si roman en el mateix lloc. Aquestes definicions comporten que prèviament s'hagi fixat la posició del cos respecte a un sistema de referència.

Pensa que estàs assegut, quiet, en un vagó de l'AVE que es mou a 250 km/h. Estàs en repòs o en moviment?

Respecte al vagó estàs en repòs ja que la teva posició no canvia (romans al mateix seient). Però en canvi estàs en moviment respecte a l'estació d'on ha sortit el tren i, per tant en relació a la Terra, a la qual està unida l'estació. Així doncs estàs en repòs per a qualsevol observador, quiet, del vagó i estàs en moviment (et mous a 250 km/h) per a un observador que es trobi, quiet, a l'exterior. Ara pensaràs, en què quedem? Estic parat o estic en moviment? Doncs, depèn com es miri.

Continuem el viatge. Suposem ara que l'AVE s'atura a l'estació de Saragossa i que tu continuessis quiet al teu seient. Estaràs en repòs o en moviment? En aquest cas estaràs en repòs tant per a un observador del vagó com per a un observador extern al vagó (de l'andana). Així doncs, estàs en repòs en relació al vagó i en relació a la Terra. Ara sembla que no hi ha dubte, estàs en repòs es miri com es miri.

Doncs no, ja que la Terra dona voltes (moviment de rotació) a una velocitat, a l'Equador, d'aproximadament 1.667 km/h. Així doncs, no estaries parat respecte a un observador, quiet, situat a l'exterior de l'atmosfera terrestre. Per aquest et mouries donant voltes a més de 1.500 km/h ja que aquest observador no pot diferenciar si el que es mou és la Terra o és l'AVE (de la mateixa manera que tu situat en un punt on no pots veure el tipus d'escala veuràs que la persona es desplaça però no sabràs si és ell que es mou o és l'escala la que es mou).

I encara més. La Terra no només gira sobre el seu eix a una velocitat d'aproximadament 1.667

km/h sinó que es trasllada al voltant del Sol (moviment de translació) a una velocitat mitjana de 35 km/s i tu també t'estàs movent amb aquest velocitat. És a dir, si des de l'estació de Saragossa poguessis parlar amb un observador, que es troba al Sol, i li diguessis "Estic parat a l'estació de Saragossa i ...", ell et diria "Parat? Si veig que dones voltes a una velocitat de més de 1.500 km/h a la vegada que et desplaçes a una velocitat de 35 km/s ..." i així podrieu estar discutint de moviment i repòs durant una bona estona. Ah! I els dos teniu raó ja que no teniu el mateix punt de referència.

Ja ho veus, encara que et sembla que estàs immòbil a l'estació de l'AVE de Saragossa, estàs realitzant un viatge per l'Univers de més de 2.500.000 km/dia.

En resum, no pots saber si estàs en moviment o en repòs d'una manera absoluta si el sistema de referència, vagó o Terra, està en moviment. Però no hi ha cap punt fix a l'univers, sinó que tot es mou amb tota la resta: es mou el vagó, la Terra, el Sol, les estrelles, les galàxies etc. És en aquest sentit que no es pot parlar de moviment o repòs absoluts sinó relatius.

Per tant, com que no hi ha observadors privilegiats (fixos) hem de definir el moviment i el repòs respecte a sistemes de referència que considerem fixos, encara que hem de ser conscients que no ho són.

Reflexions:

1.- Imagina't que ets capaç de nedar a una velocitat constant de 8 km/h. Si nedessis a contracorrent en un riu on l'aigua baixa a 8 km/h, estaries en moviment o en repòs?

2.- Un dels paràmetres per mesurar la temperatura de sensació (o de confort) a l'hivern és la velocitat del vent. Quan creu que tindràs més sensació de fred, un dia d'hivern a -12°C amb un vent de 75 km/h o bé un altre dia també a -12°C sense vent i desplaçant-te en moto a 75 km/h?

Florenci Pla

Info-Ud'A

Inici del nou curs 2007-2008

El dimecres 12 de setembre va començar el curs acadèmic per a les diferents formacions de l'Escola d'Informàtica i de Gestió, el dijous 13 van començar els estudiants de 2n i 3r curs de l'Escola d'Infermeria i el dimecres 19 els estudiants de les diferents formacions virtuals.

La novetat d'aquest inici de curs ha estat la implantació de la nova formació de primer cicle en Ciències de l'educació amb una matrícula de 30 alumnes.

Pel que fa l'ensenyament reglat a la Universitat d'Andorra, el nombre de matriculats augmenta moderadament. Així, aquest curs hi ha 469 alumnes matriculats, entre l'Escola d'Informàtica i de Gestió (145), l'Escola d'infermeria (57) i el Centre d'Estudis Virtuals (267).

Inauguració del curs acadèmic 2007-2008

El pròxim 22 d'octubre a les 12.00 hores se celebrarà l'acte d'inauguració de l'any acadèmic 2007-2008 de la Universitat d'Andorra, a l'auditori Rocafort del Centre Cultural i de Congressos Lauredià.

L'acte estarà presidit pel M.I. Sr. Albert Pintat, cap de Govern, el M.I. Sr. Juli Minoves, ministre Portaveu, de Cultura i Ensenyament Superior, i el M. Hble. Sr Josep Pintat, cònsol major de Sant Julià de Lòria.

El Sr. Carles Gasòliba, serà l'encarregat d'impartir la lliçó inaugural del curs amb una ponència que portarà el títol *Europa en el segle XXI, objectius i projectes*.

Noves incorporacions

El 20 d'agost es va incorporar, als Serveis administratius de la Universitat, la Sra. Vera Guerra.

El 3 de setembre es va incorporar, com a professora per a la formació de primer cicle en Ciències de l'educació, la Sra. Alexandra Monné.

El 10 de setembre es va incorporar, com a professora en regim eventual a l'Escola d'Infermeria, la Sra. Olga Travasset.

Creació de l'Institut d'Estudis Jurídics, Econòmics i Financers (JEF)

L'Institut d'Estudis Jurídics, Econòmics i Financers (JEF) és una entitat que té com a objectiu convertir-se en una plataforma internacional en l'àmbit de la formació i el coneixement. A part de diferents formacions d'alt nivell, es preveu fer una jornada anual que tracti sobre aspectes estratègics en l'àmbit d'actuació de l'Institut.

L'Institut s'articula mitjançant un patronat format pel Govern, la Cambra de Comerç, l'Agrupació de Bancs i la Universitat d'Andorra.

Xarxa eduroam

Des d'aquest passat setembre la Universitat d'Andorra forma part de les institucions adherides a la iniciativa *eduroam*. Aquest projecte permet als membres de les comunitats universitàries adherides a la iniciativa connectar-se a la xarxa sense fils del centre en el que es trobin utilitzant les credencials, nom d'usuari i contrasenya, del centre de l'usuari.

Info-Ud'A

Publicacions

La Universitat d'Andorra, dins del marc de la Xarxa Vives d'Universitats, exposarà dos títols de dret andorrà a la Fira del Llibre de Frankfurt. Així mateix, la Xarxa Vives ha preparat un catàleg de les publicacions universitàries en anglès per als visitants de la Fira del Llibre de Frankfurt on apareixen totes les publicacions de la Universitat d'Andorra.

També, dins del marc de la Xarxa Vives, totes les publicacions de la Universitat d'Andorra seran presents a la Fira Internacional LIBER 2007 que tindrà lloc a Barcelona del 3 al 5 d'octubre.

Presentació de la candidatura per al *Networking* 2009

En la darrera reunió del comitè tècnic 6 (TC6) de l'*International Federation for Information Processing* (IFIP) que es va celebrar a Borovetz (Bulgària) el 28 i 29 de setembre, la Universitat d'Andorra va presentar la candidatura per organitzar l'edició del 2009 del congrés *Networking*. A més de la candidatura d'Andorra es van presentar Aachen (Alemanya), Praga (República Txeca) i Toledo (Espanya). Les edicions anteriors d'aquest congrés s'han fet a París (2000), Washington (2001 i 2003), Pisa (2002), Atenes (2004), Ontàrio (2005), Coimbra (2006) i Atlanta (2007). El *Networking* 2008 es farà a Singapur. Abans de final d'any se sabrà la seu definitiva de l'any 2009.

Agenda de la Universitat

- **16 d'octubre:** presentació del llibre del projecte FormA
- **22 d'octubre:** inauguració del curs 2007-2008
- **25 i 26 d'octubre:** CCIA 2007 al Centre cultural i de congressos lauredià
- **28 de novembre:** primera sessió d'òpera oberta 2007-2008 amb la retransmissió de l'Aida de Verdi

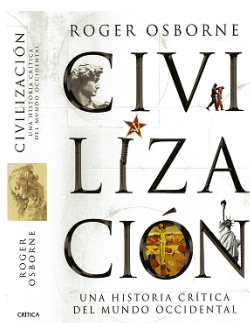
La foto

Alumnes de 1r curs de ciències de l'educació

Postres de música

Recomanacions literàries

Títol: *Civilización*
Autor: Roger Osborne
Editorial: Crítica
Lloc: Madrid

Després de l'atemptat terrorista de l'11 de setembre a New York van canviar moltes coses al món. Termes com *xoc de civilitzacions*, van començar a formar part del llenguatge quotidià de milions de persones arreu.

Iniciatives com la proposada per José Luís Rodríguez Zapatero anomenada *aliança de civilitzacions* i que en el seu dia va presentar davant de l'ONU, han posat d'actualitat el terme *Civilització*.

Però, hem dedicat un segon a pensar que entenem per *Civilització*? a veure si el nostre concepte coincideix amb la de la resta del món?

Aquesta és la reflexió que Roger Osborne, geòleg de formació, es fa en el seu llibre *Civilización*, on inicialment fa un recorregut per la història d'Europa des de la prehistòria fins als nostres dies, i on a poc a poc va analitzant aquells esde-

veniments que han sigut claus a l'hora de confeccionar el que ara anomenen civilització.

L'autor fa aquest repàs des d'un esperit molt crític amb l'anomenada civilització occidental, en la qual estem immersos i que ell considera que ha tingut una actitud opressora amb la resta de civilitzacions que als llarg del temps han entrat en contacte amb ella.

Com a pregunta final ens planteja si aquesta civilització occidental es pot atribuir el dret de lideratge de tota la humanitat en un futur.

Amb un estil poc acadèmic, encara que molt ben documentat, Osborne ens presenta un llibre de captivadora lectura, que a través d'un viatge per la història de la nostra cultura ens farà qüestionar preceptes que teníem assumits i alhora ens obrirà el ulls a la possibilitat de l'existència de noves interpretacions que fins ara no ens havíem ni plantejat sobre temes claus de la nostra identitat com a cultura.

Manuel Cayetano Vieitez

Títol: *Nihal de la tierra del viento (Crónicas del mundo emergido I)*
Autor: Licia Troisi
Editorial: Kalias Ficción
Lloc: Madrid

Encara que cada vegada és més freqüent veure literatura fantàstica escrita per autors de llengua no anglesa, encara que autors com el polonès Andrzej Sapkowski, l'espanyol Javier Negrete o el francès Henri Lovenbruck, entre d'altres, s'han fet un forat en aquest món, la gran majoria de les obres estan escrites per autors anglòfons.

És per això que és encara més destacable el llibre de *Nihal de la tierra del viento*, escrit per la italiana Licia Troisi i que ha estat traduït a llengües tan diverses com l'alemany, el turc o l'espanyol.

El llibre que forma part d'una trilogia anomenada *Crónicas del mundo emergido*, narra les aventures de la semielf Nihal i del mag Sennar, en un món ple de guerra i de destrucció per l'acció de l'anomenat Tirà.

Nihal, a poc a poc, anirà descobrint fets del seu passat que l'han portat a ser l'última supervivent del poble dels semielfs, fet que condicionarà el

seu futur, ja que una profecia l'assenyala com la única capaç de derrotar el Tirà.

El llibre no destaca per la seva originalitat en el argument, ja que el tema d'un heroi triat per la providència per acabar amb un malvat és un dels més emprats en el món de la fantasia.

Però, si no som massa exigents en aquest tema, ens trobarem per contra, un llibre ple d'aventures, d'acció i intrigues que faran que el nostre personatge experimenti una evolució, tant física com mental, que la portarà a qüestionar-se preceptes bàsics de la seva vida que a l'inici de la seva aventura tenia molt clars.

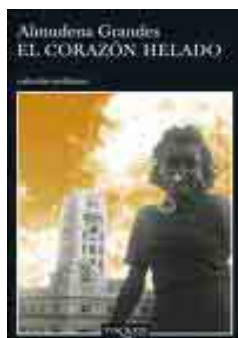
Amb l'ajuda d'Ido, un gnòm que va participar en l'exterminació del seu poble, Nihal començarà a descobrir que el bé i el mal són només paraules que tenen molts matisos.

Aquest llibre es completa amb *La misión de Sennar* i *El Talismán del poder*. En l'actualitat l'autora està escrivint una segona trilogia basada de nou en el *Mundo Emergido*, que encara no té data de publicació en castellà.

Manuel Cayetano Vieitez

Postres de música

Recomanacions literàries

Títol: *El corazón helado*
Autor: Almudena Grandes
Editorial: Tusquets
Any: 2007

Hi ha moltes històries que els nostres pares i avis mai no han volgut explicar-nos. Algunes perquè van ser tan heroiques que no suportarien conèixer el seu final. Unes altres que per ser tant roïns no podríem perdonar. Històries que sempre semblen mentida i al final sempre han estat veritat. Històries que ens gelarien el cor. Almudena Grandes.

Feia molt de temps que una novel·la no em captivava des de la primera pàgina fins a l'última. Feia molt de temps que una novel·la no em deixava, com el seu títol indica, el cor gelat. Perquè aquesta novel·la m'ha explicat molts dels silencis del meu avi, un militar franquista, que sempre va ser molt reservat amb les històries de la guerra civil. Álvaro Carrion el seu protagonista, és un professor universitari de físiques, que va néixer, com molts de nosaltres, amb l'arribada de la democràcia i de les llibertats i per a qui les històries del franquisme i la Guerra

Civil quedaven molt allunyades en el temps i en la seva memòria sentimental. És amb la mort del seu pare, Julio Carrion, que el protagonista s'enfronta a un procés de reconstrucció de la història del seu pare, una persona que creia conèixer, però que en realitat, era un gran desconegut. El dia de la seva mort, Julio Carrion, un prestigiós home de negocis, el poder del qual es remuntes a l'època del franquisme, deixa en herència als seus fills una fortuna considerable però també una herència d'ombres, amb molts punts foscos en el seu passat. Mai no li va agradar recordar la seva joventut, ni les seves peripècies de la "división azul".

Unes ombres desvetllades magistralment per l'autora a través de la història de dues famílies al llarg del segle XX. Un segle que va deixar a Espanya amb unes ferides sense cicatritzar que encara avui supuren odis i venjances i que encara avui malauradament són portada de notícies als diaris. Una novel·la que ens ajuda a entendre millor la història dels nostres avis, el nostre present i el nostre futur...

Alexandra Saz

Recomanacions musicals

The Traveling Wilburys collection
The Traveling Wilburys
Pop/Rock 2007

A final dels anys vuitanta cinc amics es van ajuntar per enregistrar un disc que sortiria al mercat amb el nom de *Traveling Wilburys Volume 1*. Dona la casualitat que aquests cinc músics eren ni més ni menys que Bob Dylan, Roy Orbison, George Harrison, Tom Petty i Jeff Lynne.

Aquest primer àlbum de la formació que va veure la llum l'octubre del 1988 està ple de magnífiques cançons, amb molt de ritme, que li van donar el reconeixement de la crítica i del públic i que es va traduir en unes magnífiques vendes.

L'èxit d'aquest primer àlbum va ser immediat i va animar els seus components a treure'n un segon sota el nom de *Traveling Wilburys Volume 3*. Potser a causa de la mort de Roy Orbison el 6 de desembre del 1988, la brillantor d'aquest segon treball no està a la alçada del primer.

Sense deixar de ser un àlbum correcte, decep una mica, si el comparem amb el magnífic treball realitzat en el primer disc.

Aquests dos àlbums van ser les úniques aventures discogràfiques en conjunt d'aquests cinc genis de la música sota el nom de *Traveling Wilburys*.

A final dels 90 i començament del 2000 els dos discs estaven descatalogats i eren pràcticament impossibles d'aconseguir.

Al 2007 s'han tornat a reeditar en un estoig on s'inclou els dos treballs discogràfics a més a més d'un DVD amb els vídeos musicals d'algunes de les cançons més destacades, així com entrevistes amb els components.

Aquesta és una oportunitat única si es vol escoltar junts a cinc dels músics més influents de la música pop-rock del segle XX.

Manuel Cayetano Vieitez

Postres de música

Recepta de cuina

Brandada de bacallà

Ingredients:

Bacallà
Patates
Llet
Alls
Oli d'oliva

Elaboració:

Dessalarem el bacallà (també el podem comprar dessalat), l'esmicolarem i el courem a foc lent en un paella amb oli abundant en el qual haurem rossegat l'all picat.

Quan el bacallà hagi deixat anar tota l'aigua i la gelatina hi afegirem les patates prèviament cui-

tes. Ho barrejarem tot i ho anirem aixafant amb una forquilla. Després hi afegirem la llet per tal de lligar la mescla. En aquest punt ho provarem de sal i, si cal, n'afegirem.

Per tal d'homogeneitzar la mescla, ho triturarem amb una batedora elèctrica fins que quedi una massa espessa però fina (per tal d'obtenir la textura desitjada podem afegir-hi patata o llet).

Per finalitzar es col·loquen les racions de brandada en una safata que pugui anar al forn i es gratina fins que la superfície quedi torrada.

Bon profit !!

Florenci Pla Altisent

Perles

Eleccions comunals

S'atansen les eleccions comunals i en la vida dels pobles s'inicia un batibull de corredisses amunt i avall. Ara en els pobles s'esvaeix el tedi i la solitud. Ara s'intoxica l'ambient d'idees, idees que sovint no es comprenen. Ara, també, és característica la xafarderia vilatana. Ara, la gent es passa la vida alçant objeccions, posant bastons a les rodes de tota persona interessada a portar a terme alguna iniciativa. Ara les tertúlies s'omplen d'una certa, irrisòria, amenitat, on flota una atmosfera permanent de projectivisme i de possibilisme. On les converses giren sobre el que s'hauria de fer: farem això, farem allò; s'hauria de fer això, s'hauria de fer allò; si féssim això, si féssim allò... Però, no tots aquests tertulians estan imbuïts del mateix ardor futurista. Hi ha matisos. En tot cas sempre hi ha algú que vol

establir exactament la jerarquia de les coses i marcar la superioritat que poseeix, comentant aleshores la seva peroració.

Sense cap mena de dubte, seria molt interessant que tots aquests aspirants a polítics i que un dia ens governaran sàviament o desastrosament, s'iniciïn en la lectura del llibre de les bèsties de Ramon Llull. Pocs autors han sabut descriure sota la tradició faulística el comportament dels homes en les seves lluites per assolir el poder polític: jugades, traïcions, argumentacions esbiaixades ... hi són retratades i jutjades. És la lluita entre lleialtat i traïció, saviesa i astúcia. Són conductes humanes bàsiques, essencials i eternes que de ben segur més d'un en la seva consciència més interna sabrà identificar-s'hi.

Josefina Porras

Voleu rebre l'e-com.Ud'A?

Us hi podeu subscriure enviant un missatge a l'adreça electrònica butlleti@uda.ad. No oblideu d'indicar la vostra adreça electrònica.